

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 23

1. December 1913

62. Aargang

De Sidste-Dages Helliges Lære om Guddommen.

Officielle og autoriserede Udtalelser af Kirkens ledende Mænd.

Under den i September foretagne Landsindsamling til Fordel for „Utahmissionen“ fremkom der i Dagspressen flere Angreb paa Mormonernes Liv og Lære, af hvilke enkelte varer meget skarpe, og i disse Angreb sandt man næsten altid de Sidste-Dages Helliges Lære om Gud latterliggjort, idet vi beskyldtes for at lære, at „Adam er vor Gud“ og „den eneste Gud, vi have at holde os til“, og derfor ogsaa vore Anders og Jesu Kristi Fader osv. Da det er kommet til vor Kundskab, at der ogsaa gjør sig Missforstaesser gjældende iblandt nogle af vores lokale Medlemmer, ville vi i det følgende fremføre nogle officielle og autoriserede Udtalelser om Guddommen af Kirkens ledende Mænd, Udtalelser, som ere et Udttryk for Kirkens virkelige Lære om dette Emne og afgjørende og paalidelige, og som derfor burde respekteres af Alle, der anerkjende Joseph Smith for at være en sand Profet og det Samfund, han organiserede, for at være Guds Kirke.

Disse Udtalelser indeholde maaesse ikke Alt, hvad vi ved Studium og Aandens Bejledning kunne lære om Universets styrende Magt, men de ere en Rettejnor for os, og vi skulle altid huske paa, at alle Theorier, Lærdomme og Hypotheser vedrørende Guddommen, der ere i Modstrid med disse klare og bestemte Ord, ogsaa ere i Modstrid med de hellige Skrifter og Kirkens Lære og derfor ikke komme fra Sandhedens Kilde. Lærdomme som disse, at Faderen og Sonnen ere een og samme Person, at Jesus Kristus er vore Anders Fader, og at dette Væsen er Adam,

ere falske og vildledende Lærdomme, der indsnige sig i Hjørterne paa Saadanne, som have taft eller ere ved at tage Nandens Bejledning, og som sætte deres egne Udtydninger og Meninger over det levende Guds Ord, saaledes som det kommer til os i de hellige Bøger og gjennem hans Profeters Mund.

Nogle af de følgende Erklæringer ere fremkomne som Svar paa Spørgsmaal eller for at irtettesætte Medlemmer, som have ladet sig lede paa Wildspor, hvilket vil fremgaa af deres Ordlyd; men naar de samles saaledes som her, indeholde de en syldestgiørende Forklaring af De Sidste-Dages Helliges Lære om Guddommen, en Forklaring, der kan benyttes af Eldsterne og de Hellige imod alle saadanne Wildfareller og Beskyldninger som de ovenfor nævnte.

Kun een Gud af tilbede.

Af Kirkens øverste Præsidentskab.

Der opstaar ofte Diskussioner om Bethydningen af isolerede Skrifsteder, hvoraf de fleste ville kunne tydes ved hjælp af andre Skrifsteder i de hellige Bøger. Nogle af disse Diskussioner ere unhyttige og betydningsløse, og saadanne burde undgaas; men det er rigtigt at studere og søge at komme til en korrekt Forstaaelse af det, som er skrevet til vor Belæring og Opbyggelse. Kirkens autoriserede Bøger ere, som det saa ofte er meddelt, Bibelen, „for saa vidt som den er rigtig oversat“, Mormons Bog, Bagtens Bog og Den kostelige Perle. Ved Kirkens Konferencer have dens Medlemmer anerkjendt disse Bøgers Autoritet, og vi have saaledes Noget ved Haanden, hvor vi altid kunne finde paalidelige Oplysninger om Lærdomme.

Herren har ogsaa bestikket een Mand ad Gangen paa Jordens til at holde Naboberingens Nøgler for Kirken som et Hele, indbesattende alle dens Organisationer, Autoriteter, Ordinancer og Lærdomme. Naboberingens Land er beseglet paa alle Kirkens Medlemmer til Gavn og Oplysning for Enhver, der modtager dens Inspiration og indenfor det Virkesfelt, hvori han eller hun er kaldet til at arbejde. Men for Kirken som et Hele er ene og alene han, der staar som Hovedet, bestikket til at modtage Naboberinger i Form af Besalinger, og disse ere afgjørende i Stridsspørgsmaal. Tilligemed sine Maadgivere præsiderer han over hele Kirken i den ganske Verden, og det øverste Præsidentskab har saaledes Ret til at sige det afgjørende Ord i alle Sager, der vedrøre Ledelsen, Opbyggelsen og Undervisningen i dette Samfund.

Et Spørgsmaal er fremkommet og diskuteret i nogle af vore Organisationer og til sidst sendt til os. Det drejer sig om en Udtalelse i Den kostelige Perle, der lyder saaledes:

„Og jeg har et Værk for dig, Moses, min Søn! og du er i min Enbaarnes Lignelse, og min Enbaarde er og bliver Frelseren, thi han

er fuld af Raade og Sandhed; men der er ingen Gud uden mig, og alle Ting ere for mit Rasyn, thi jeg kjender dem alle." (Moses 1 : 6.)

Det er særligt Ordene: „Men der er ingen Gud uden mig", som man ikke forstaar, fordi de synes at modsigte mange andre Udtaleller i baade gamle og nye Skrifter; men der er ingen Modsigelse, naar Dr. dene forstaas rigtigt.

Moses var opdraget i en Alsgudsdyrkelsens Atmosfære. Der var utallige Guddomme blandt Egypterne. Ved Paabegyndelsen af det Værk, som Herren ester sit eget Udsagn havde bestemt, at Moses skulde udøre, var det nødvendigt at vende hans Sind og Tro til Gud, den evige Fader som det eneste Væsen at tilbede. Dersor blev disse Ord eller rettere dem, der virkelig blev tale til Moses, og hvorfaf disse ere en Oversættelse, udtalte med særligt Eftertryk, ikke alene imod Datidens falske Guder, men ogsaa imod bedrageriske Alander; blandt disse var Satan den øverste, og han prøvede paa at udgive sig selv for at være et himmelsk Væsen og forlangte, at Moses skulde tilbede ham, hvilket er meddelt i samme Kapitel. (12.—25. Vers.)

Befalingen blev af de samme Grunde gjentaget i det første af de 10 Bud: „Du skal ikke have andre Guder for mig" — det vil sige foruden mig, over mig eller lige med mig, eller til at være Gjenstand for Tilbedelse. (2. Møsb. 20 : 2—5.) Eller, som Paulus figer: „Thi om der end er saakaldte Guder, være sig i Himmelten eller paa Jordten, som der jo er mange Guder og mange Herrer, saa er der for os dog kun een Gud, Faderen, af hvem alle Ting ere, og vi til ham, og een Herre, Jesus Kristus, ved hvem alle Ting ere, og vi ved ham." (1. Kor. 8 : 5—6.

Det maa erindres, at det var Kristus, som, før han kom i Jordet, gav Loven og Budene til Moses, og som talte for Faderen, saaledes som han forklarede det til Nephiterne, da han viste sig for dem efter sin Opstandelse. (3. Nephi 15 : 5.) Han „var i Begyndelsen hos Gud og var Gud", ifølge Johannes 1 : 1. Han repræsenterede Faderen og handlede og talte for Faderen i Skabelsen og fra den Tid ned gjennem alle Evangeliets Uddelinger. Engle ere ligeledes under ham blevne beskikkede til at tale i Guds Navn. (Se 2. Møsb. 23 : 20, 21.) Men det eneste Væsen at tilbede, Gud den evige Fader, staar øverst og alene, og det er i den Enbaarnes Navn, at vi henwende os til ham, saaledes som Kristus har lært os. „Gud staar i Guds Menighed; han dommer midt iblandt Guder." (Psal. 82 : 1—6.) Jesus citerede dette og modtagde det ikke. (Joh. 10 : 34—36.) Alle de fuldkomne Væsener, der med Rette kunne kaldes Guder og ligesom Frelseren ere i Besiddelse af „Guddommens hele Fylde legemlig", ere eet, ligesom Faderen, Sønnen og den Helligaand ere eet.

Der er Spørgsmaal, vedrørende Lærdomme og Principper, som ere gode Emner for Klassævelser, naar de drøftes i den Hensigt at erhverve

Oplysning; men der er ogsaa Emner, som ikke have nogen nævneværdig Betydning, og hvorom man ikke kan komme til et bestemt og afgjørende Resultat. Disse burde undgaas, da det kun er Tidsspilde at behandle dem og let giver Anledning til endeløse Diskussioner. Lad Lyset skinne og sog efter det i Tro, men lad ikke Trætte og Strid finde Sted blandt Sidste-Dages Hellige.

Joseph F. Smith,

Anthon H. Lund,

Charles W. Penrose,

(»Improvement Era«, 15. Bd., Side 483.)

Øverste Præsidentskab.

Profeten Joseph Smith om Guds Personlighed.

„Der bliver sagt meget om Gud og Guddommen. Kristen erklærer, at der er mange Guder og mange Herrer, men for os er der kun een sand og levende Gud, og Himlenes Himle kunne ikke holde ham; thi han tog sig den Frihed at gaa til andre Himle. Vore Dages Religionslærere sige, at Faderen er Gud, Sonnen er Gud, og den Helligaand er Gud, og at de alle ere i eet Legeme og ere een Gud. Jesns bad, at de, som Faderen havde givet ham ud af Verden, kunde blive gjorte til eet, ligesom han og Faderen vare eet (eet i Aland, Hensigt og Billie). Dersom jeg skulde bevidne, at den kristne Verden er vildfarende i dette Punkt, vilde mit Vidnesbyrd være sandt.

Peter og Stephanus bevidne, at de saa' Menneskenes Søn staa ved Guds højre Haand. Ethvert Menneske, som har set Himlene aabnede, veed, at der er tre Personer i Himlene, som besidde Magtens Nøgler, og at den ene præsiderer over alle.“ (Kirkens Historie, 5. Bd., Side 426.)

„Om Sløret skulde borttages i Dag, og den store Gud, som styrrede denne Verden paa dens Bane, og som opholder alle Verdener og alle Ting ved sin Kraft, skulde gjøre sig selv synlig for os — jeg siger, dersom I kunde se ham i Dag, da vilde I se ham i et Menneskes Skikkelse — lig Eder selv, i Person, Skikkelse og Form som en Mand; thi Adam blev stukt i Guds Billede og Lignelse, og fik Undervisning af ham, spadserede med ham og talede med ham, ligesom et Menneske taler med et andet.“ (Tale, April 1844.)

„Jeg har altid erklæret, at Gud er een Person, at Jesus Kristus er en selvstændig, særligt Personlighed fra Gud, vor Fader, og at den Helligaand ogsaa er en særligt Personlighed og er en Aland, og disse tre udgjøre tre særlige Personer og tre Guder... Mange Mennesker sige, at der kun er een Gud, at Faderen, Sonnen og den Helligaand kun ere een Gud! Jeg siger, det er en mærkelig Gud, tre i een og een i tre!“ (Tale 16. Juni 1844.)

Brigham Young.

„Jeg vil sige enhver især af Eder, at I ere vel bekjendte med Gud, vor himmelske Fader, eller den store Elohim. I kjenne ham alle sammen meget godt; thi der findes ikke een af Eder, uden at han jo har været i hans Nærhed og boet hos ham Alar efter Alar, og alligevel høge I at blive bekjendte med ham, medens Sagen er, at I kun have glemt, hvad I forud vidste... Der er ikke en eneste tilstede her i Dag, uden at han eller hun er en Søn eller Datter af dette Væsen. I Aalande-verdenen blev Menneskenes Aander først organiserede og bragte ind i Tilværelsen, og de boede der hos deres Forældre, før de kom hid...“

Den hellige Skrift har fra Begyndelsen af lært os at kalde ham vor Fader, og vi ere blevne oplært til at bede til ham som vor Fader i vor ældste Broders Navn, hvem vi kalde Jesus Kristus, Verdens Frelser, og denne Frelser var saa bestemt i dette Punkt, at han, medens han var her paa Jorden, lært sine Disciple ikke at kalde Nogen paa Jorden deres Fader, thi vi have een Fader i Himmelnen.“ (Tale 8. Febr. 1857.)

„Vor Gud og Fader i Himmel er et personligt Væsen, eller med andre Ord, han har et Legeme med Lemmer, ligesom I og jeg have, og er i Stand til at fremstille sine Hænders Gjerninger for organiserede Fornuftvæsener, som f. Ex. den Klode, hvorpaa vi leve, hvilken er Frugten af den Kundskab og uendelige Wisdom, som han besidder. Hans Søn, Jesus Kristus, er ogsaa et personligt Væsen og har et Legeme ligesom sin Fader.“ (Tale 9. April 1852.)

John Taylor.

„Jesus Kristus er i Sandhed Verdens Skaber og Herrernes Herre, og som Psalmisten figer: „Han dømmer midt iblandt Guder“. Moses funde med Rette have sagt, at han er den „levende Gud“. Jesus figer, idet han omtalier sin kjødelige Tilværelse: „Jeg er Menneskenes Søn“, og Peter, oplyst af den Helligaand, sagde: „Du er den levende Guds Søn“, menende vor Fader, som er i Himmel, og som er alle Aanders Fader, og som med Jesus Kristus, sin førstesøgte Søn, og den Helligaand ere eet i Magt, Herlighed og Billie og udgjøre dette Verdenssystems øverste Præsidentstab. Men de ere tre selvstændige og særskilte Personer lige saa meget, som Solen, Maanen og Jorden ere tre forskjellige Himmellegemer.“ (»Times and Seasons«, 15. Febr. 1845.)

Joseph F. Smith.

„Og at jeg er i Faderen, og Faderen i mig, og Faderen og jeg ere eet.“ (Bogtens Bog 93 : 3.)

Jeg kan ikke fatte, at noget fornuftigt Menneske kan lægge den Menning i disse Ord, at de betyde, at Jesus og hans Fader ere een

Person; de betyde kun, at de ere eet i Kundstab, i Sandhed, i Visdom, i Opsattelse og i Hensigter; ligesom Herren Jesus selv paalagde sine Disciple at være eet med ham og at være i ham, saa at han funde være i dem. Det er paa denne Maade, at jeg forstaar dette Udtryk, og ikke saaledes som nogle Mennesker udlægge det, nemlig at Kristus og Faderen ere een og samme Person. Jeg erklærer til Eder, at de ikke ere een Person, men at de ere to Personer, to Væsener, selvstændige og adskilte lige saa fuldstændigt som nogen Fader og Søn i denne Forsamling. Alligevel er Jesus denne Verdens Fader, fordi det var ved ham, at Verden blev skabt." (Tale 16. Marts 1902.)

Adam, Menneskeslægtens Stamfader.

Som Svar paa forskjellige Spørgsmaal, vedrørende Emner, der ere behandlede i enkelte Klasselektier, fremlægger Kirkens øverste Præsidentskab følgende Erklæring, dateret 31. Januar 1912:

„Til Alle, som dette angaar: Det øverste Præsidentskab har Intet at fremhætte angaaende tidligere Tilværelser ud over det, der findes i Abenbaringerne til Kirken. De trykte, autoriserede Skrifter vije, at alle Mennesker, som komme til denne Jord og ere født i Kjødet, havde en Forudtilværelse som aandelige Væsener — Sønner og Døtre af den evige Fader. (Se Den kostelige Verle, 3:5—7.) Jesus Kristus var den Førstefødte. En Mand, født af Gud, er et udødeligt Væsen. Maar Legemet dør, dør Manden ikke. I den opstandne Tilstand vil Legemet blive udødeligt ligesom Manden. Spekulationer angaaende Adams Livsløb, før han kom her til Jorden, ere aldeles unhyttige. Vi lære gjennem Abenbaring, at han var Erkeengelen Michael, og at han staar som Hovedet for sine Østerkommere her paa Jorden. (Pagtens Bog 107:53—56.) Dogmatiske Baastande kunne ikke træde i Stedet for Abenbaring, og vi burde være tilsfredse med, hvad der er antaget som Lærdom, og ikke diskutere saadanne Ting, som trods al Diskussion dog kun ere Theorier.“

Eders Brødre:

Joseph F. Smith.

Anthony H. Lund.

Chas. W. Penrose.

Profeten Joseph Smith.

„Præstedømmet blev først givet til Adam. Han erholdt det første Præsidentskab og holder Nøglerne til dette fra Slægt til Slægt. Han modtog det ved Skabelsen, før Jorden blev dannet. Der blev givet ham Magt og Herredømme over alle levende Skabninger. Han er Erkeengelen Michael, der omtales i Skriften. Præstedømmet blev derefter givet til Noah, som er Gabriel, og som var alle Levendes Fader paa hans Tid,

og der blev ligeledes givet ham Herredømme. Disse Mænd havde Nøglerne først paa Jorden og dernæst i Himmel...

Daniel taler i det 7. Kapitel om den Gamle af Dage. Han mener det første Menneske, vor Fader, Adam, Michael. Han vil kalde sine Børn sammen og holde Raad med dem og forberede dem paa Menneskenes Søns Komme. Han (Adam) er Menneskeslægtens Fader og præsiderer over alle Menneskers Aander, og Alle, som have haft Nøglerne, staa foran ham i dette store Raad... Adam overleverer sit Husholderskab til Kristus, det, som var overgivet til ham, nemlig Universets Nøgler, men beholder sin Stilling som Menneskeslægtens Hoved...

Faderen kaldte alle Aanderne til sig før Menneskets Skabelse og organiserede dem. Han (Adam) er Hovedet og sit Befaling til at formere sig. Nøglerne blevé først givne til ham og af ham til Andre. Det vil blive forlangt, at han skal gjøre Rede for sit Husholderskab, og de andre til ham for deres.

Præstedømmet er evigt. Frelseren, Moses og Elias gave Nøglerne til Peter, Jakob og Johannes paa Forklarelsens Bjerg. Præstedømmet er evigt — uden Dages Begyndelse og Alrs Ende, uden Fader og Moder. Dersom der ingen Forandring er i Ordinancerne, er der heller ingen Forandring i Præstedømmet. Hvorsomhelst Evangeliets Ordinancer udføres, der er Præstedømmet. Hvorledes have vi faaet Præstedømmet i disse de sidste Dage? Det kom ned ved Peter, Jakob og Johannes, som havde faact det givet til sig, og de gave det igjen til Andre. Kristus er den store Højpræst. Adam næst." (Kirkens Historie, 3. Bd., Side 385.)

"Fra disse Udtaleller og fra mange andre, som kunde citeres, fremgaar det tydeligt, at Adam og Kristus ere to Personer — ikke een og samme Person. Det er en fejlagtig Lærdom at antage dem for at være een Person; thi Jesus er Kristus, et Medlem af Guddommen, til hvem Adam, Menneskeslægtens Stamfader her paa Jorden, maa afslægge Regnskab. Adam vil komme til at afslægge Regnskab for sit Husholderskab til vor Herre og Frelser, Jesus Kristus, hvis Blod soner for alle de Menneskers Synder, der ere faldne formedelst Adams Overtrædelser."

(„Improvement Era“, 15. Bd., Side 418.)

Jesus vor ældre Broder!

Hvor vare vi, før vi kom her? Hos Gud. Hvor er han? Paa et Sted, som Johannes giver Navnet Himmel. Hvad forstaa vi ved Himmel? Ikke et Sted, der, som vore kristne Benner fortælle os, er uden for Tid og Rum; thi et saadant Sted gives ikke, har aldrig været og vil heller aldrig blive; men jeg mener en virkelig Verden, en fuldkommen, himmelsk Klode, en Himmel, dannet af Elementer, der ere organiserede, helligede og herliggjorte til at være Guds Bolig og Opholdssted.

Bleve vi fødte der? Ja, vi blevé fødte der. Selv vor Forløser,

hvis Lidelse og Død vi mindes i Dag, blev født i hin Verden, før han blev født af Jomfru Marie. Har De ikke læst i det nye Testamente, at Jesus Kristus var al Skabningens Førstefødte. Af den Udtalelse fremgaar det, at han var den ældste af hele Menneskeslægten, for saa vidt hans Fødsel i Aalandeverdenen angaaer. Hvor længe det er siden, at denne Fødsel fandt Sted, er ikke aabenbaret; det er maaſke utoalte Millioner af Aar; vi vide Intet derom, men vi vide, at han blev født og er den ældste i Aalandeverdenen.

De have alle læst i det nye Testamente, at han er kaldet vor ældre Broder. Hentyder dette til hans Fødsel i et Legeme af Kjød og Ben? Aldeles ikke; thi der var Hundreder af Millioner fødte her paa Jorden, før det Legeme af Kjød og Ben, som vi kalde Jesus, blev født. Hvorledes er han da vor ældre Broder? Vi maa gaa tilbage til hin fjærne Tidsperiode, da han blev født i Aalandeverdenen som den første af Guds store Familie af Aander. Paa Grund af sin Førstefødselsret blev han den store Skaber. Gud skabte igjennem ham ikke alene denne lille Verden, dette Stovgran i Altet, men mange Verdener bleve dannede og skabte ved ham. Hvor mange vide vi ikke, thi det er ikke aabenbaret. Det er tilstrækkeligt at sige, at et stort Antal Verdener bleve skabte ved ham. Hvorfor ved ham? Fordi han havde Førstefødselsretten, da han var den ældste af alle Guds Sonner og Døtre." (Orson Pratt, Tale, 12. Novbr. 1876.)

. Mandag den 1. December 1913.

Pagtens Bogs Historie.

De Sidste-Dages Hellige have foruden Bibelen og Mormons Bog to Bøger, hvis Indhold de ogsaa anse for at være Guds Ord, nemlig Pagtens Bog og Den kostelige Perle. For nogen Tid siden omtalte vi den sidste af disse noget nærmere, og nu er der fillet det Spørgsmaal til os: Hvorledes blev Pagtens Bog til; naar og hvor udkom den osv.? Vi forudsætte, at alle Sidste-Dages Hellige veed, at Pagtens Bog indeholder de Aabenbaringer, der ere givne til Profeten Joseph Smith til Kirkens Opbyggelse i denne Husholdning, og den er derfor af stor Bevægning for os.

Efter at de første af disse Aabenbaringer vare modtagne og nedskrevne, blev de op læste for Medlemmer af Kirken og Afskrifter af dem sendte til Saadanne, som vare interesserede i dem, og senere blev de øste trykte i Kirkens Tidsskrifter. Men dette var ikke tilstrækkeligt til at give alle Medlemmerne Lejlighed til at gjøre sig bekjendte med deres Indhold, og allerede i Juli 1830 tænkte Profeten paa at saa dem

trykt, idet han samlede, ordnede og afskrev dem med dette Maal for Øje. Kun 26 af de 130 Kapitler i Pagtens Bog forelaa paa dette Tidspunkt, men Antallet forøgedes stadtig, og i November 1831 blev Spørgsmaalet om Alabenbaringerne's Udgivelse diskuteret ved en speciel Konference i Hiram, Ohio. Oliver Cowdery og John Whitmer bleve, efter at Joseph Smith havde samlet og ordnet Manuscriptet, beskikkede til at bringe det til Independence i Missouri, for at det kunde blive trykt i Kirkens eget Trykkeri der, og det blev besluttet at trykke 10,000 Exemplarer. Konferencen varede i to Dage. Om Eftermiddagen paa den første Dag blev Fortalen til Bogen given ved Inspiration. (1. Kap.)

Men Udgivelsen var forbundet med Vanskeligheder. Kirken var utsat for Forhørgelser, og i de nye og ukjendte Forhold i Missouri, hvor de Hellige nu begyndte at ned sætte sig, var der meget at tage Bare, og Folket var fattigt. Det næste, vi høre om Pagtens Bog, er i et Raadsmøde, der aasholdtes i Foraaret 1832. Her blev det besluttet at indskrænke Oplaget til 3000 Exemplarer, og da flere nye Alabenbaringer vare modtagne i Mellemtiden; blev 3 Aeldster beskikkede til at forberede disse til Trykning og at saa Bogen trykt saa snart som muligt. Et Brev til W. W. Phelps, dateret den 25. Juni 1833, skrev Profeten: „Med Hensyn til at saa Pagtens Bog indbunden, da tro vi ikke, det er nødvendigt. Den vil kunne sælges uden at være indbunden; der er, saavidt vi vide, ingen Bogbinder at saa sat paa, og Materialier til Brug ved Bindningen ville ikke kunne skaffes tilveje uden at forsinke dens Udgivelse altfor meget.“ Et Brev, dateret den 2. Juli 1833, forlanges det, at „Kassen med Pagtens Bog skal sendes til N. K. Whitney, Kirtland, Ohio“. Disse Udtalesser tyde paa, at Bogen var omtrent færdig først paa Sommeren 1833, men den udkom dog alligevel ikke; thi den 20. Juli 1833 blev Trykkeriet tilligemed alt Inventar og hele Oplaget af Pagtens Bog ødelagt af en Bøbelhob. Kun nogle saa Exemplarer reddedes.

De Hellige toge saa atter sat og opførte et Trykkeri i Kirtland, Ohio, og i et Raadsmøde den 24. September 1834 blev det paany besluttet at udgive Pagtens Bog. En Komitee blev beskikket til at forestaar dette Arbejde, og i Sommeren 1835 var Bogen færdig til Udgivelse. En Konference blev aasholdt den 17. August 1835, hvor disse Brødre aflagde Rapport over deres Arbejde og fremlagde Bogen, der blev enstemmig antaget af Forsamlingen. Vi hidsætte nogle Citater fra dette vigtige Møde:

Efter at Mødet var aabnet med Sang og Bøn, blev Bogen fremlagt af Præsidenten, hvorefter Sidney Rigdon, W. W. Phelps og J. Whitmer bar Vidnesbyrd om dens Sandhed.

„Aeldste John Smith, der talte for Højraadet i Kirtland, bar Vidnesbyrd om, at Alabenbaringerne i denne Bog vare sande, og at

Forelæsningerne om Troen vare fornuftigt ordnede og nyttige til Undervisning, hvorefter Højraadet i Kirtland enstemig antog og anerkendte Abenbaringerne som Lærdomme og Besalinger."

Højraadet i Missouri, de Tolv, de Halvsjærds samt de øvrige Drourumer i Præstedømmet gjorde det samme.

"Præsident W. W. Phelps læste derpaa en Artikel om „Ægteskab", som blev anerkendt og vedtaget til Indlemmelse i Pagtens Bog.

Præsident Oliver Cowdery læste derpaa en Artikel om „Regjeringer og Love i Almindelighed", som ligeledes blev anerkendt og vedtaget til Indlemmelse i Bogen." (Kirkens Historie, 1. Bd., Side 234—250.)

Den første Udgave af Pagtens Bog udkom altsaa i 1835 efter mange Besværligheder og indeholdt 107 Abenbaringer samt de ovennævnte 2 Artikler og Joseph Smiths Forelæsninger om Tro.

Den ene af disse Artikler findes endnu i Pagtens Bog (Kap. 134); den anden, om „Ægteskab" af W. W. Phelps, blev udtaget, da Abenbaringen om „Celestialt Ægteskab", der nu udgør Kap. 132, blev modtaget den 12. Juli 1843. I 1878 udkom en Udgave af Pagtens Bog, der var inddelt i Vers og forsynet med henvisninger af Orson Pratt.

Forelæsningerne om Troen blev holdt for en klasse af Eldster i Kirtland 1834 af Profeten Joseph Smith og indsatte i den første Udgave og i alle senere Udgaver af Pagtens Bog. De ere „nyttige til Undervisning", men have dog ikke den samme Autoritet og Gyldighed som Abenbaringerne, og denne Forskel burde altid erindres. (Se Kirkens Historie, 2. Bd., Side 176.)

J. S. H.

Missionsnøjheder.

Afløsning. Eldste N. L. Hansen, som i to Aar har virket i Københavns Konference, de sidste 6 Maaneder som Konferencens Præsident, er løst fra sit Missionsarbejde og forlod København den 21. November. Han vil foretage en Rejse til Italien og Palæstina, før han rejser hjem. Vi ønske ham Lykke paa Rejsen!

Afløsning og Beskikkelse. Eldste Jesse H. Nielsen er løst fra sin Stilling som Missionssekretær og beskikket til at præsidere over Københavns Konference.

Eldste Jos. N. Bushell er løst fra at virke i Kristiania Konference og beskikket til at indtage Br. Nielsens Blads som Missionssekretær.

Ankomst. Følgende Eldster fra Zion ankom til København den 15. November for at virke i den skandinaviske Mission: Ernest G. Nilsson, Hunter, Utah; Melvin C. Olsen, Brigham City, Utah, og Kenneth N. Schou, Milford, Utah.

Beskikkelse. Ernest E. Nielsen er bestykket til at arbejde i Aalborg, Melvin C. Olsen i Københavns og Kenneth N. Schou i Bergens Konference.

Mormons Bogs Guddommelighed.

Af Nephi Jensen i »Liahona«.

Mormons Bog fremkom ikke alene for at opfyldte gamle, bibelske Profetier, men dens Indhold er i sig selv et Bevis paa dens Guddommelighed. Den indeholder Profetier, som ere blevne bogstaveligt opfyldte, siden Bogen blev oversat. Bladsen tillader os kun at henvise til nogle faa af disse. I 2den Nephi Bog 30. Kapitel læse vi: „Thi efter at Bogen, hvorom jeg har talet, skal komme frem... skulle Mange tro de Ord, der ere skrevne.“

For at forstaa den Frimodighed, hvormed denne Forudsigelse er udtalt, maa vi erindre, at Joseph Smith, Bogens Oversætter, paa den Tid, da den blev skrevet, var en ubekjendt Farmers Søn, 24 Aar gammel. Han var næppe kjendt udenfor sit eget umiddelbare Naboskab og havde aldrig rejst. Han havde meget ringe Skolefundskaber, og der var Intet i hans Omgivelser eller hos ham selv, der blot antydede Muligheden eller Sandhedslygheden af, at „Mange ville tro“, at Bogen, som han var ved at oversætte, var en Abenbaring fra Gud.

Den Udtalelse i denne Profeti, at „Mange skulle tro de Ord, som ere skrevne“, betyder mere, end hvis Forfatteren af en Roman vilde sige om en Bog, han var ved at skrive: „Denne Roman vil en Gang faa Plads ved Siden af de bedste, der nogensinde ere skrevne.“ Den betyder mere, end hvis en Historieksriver vilde sige: „Om ikke mange Aar vil denne Bog blive anerkjendt som en ufejlbar Autoritet.“ Den betyder mere, end hvis en Digter vilde sige om et nyt Digt, han skrev: „Dette Digt vil faa Plads blandt Verdens Klassikere.“ Denne Profeti betyder, at naar den Bog, hvori den indeholdes, Mormons Bog, skal gives til Verden, skulle Mange tro, at den er en Abenbaring fra Gud.

Er denne Profeti gaaet i Opsyldelse? Lad Israels Hærskarer svare. Fra sjæerne Lande og fra Øerne i Havet er der kommet Titusinder af Omvendte til det gjengivne Evangelium, og alle disse forene sig i det samme kraftige Vidnesbyrd: „Vi tro, at Mormons Bog er en Abenbaring fra Gud“. „Vi tro, at dens Indhold i Virkeligheden er Guds Ord“.

Dersom du siger til mig, at Joseph Smith kunde have indsat denne Profeti i Mormons Bog uden Inspiration, da vil jeg svare, at han i alt Fald ikke kunde have opfyldt Profetien. Kun Gud kunde opfynde den, og estersom Gud har opfyldt den, ere vi tvunget til at tro, at den kommer fra Gud.

Mormons Bog er et enestaaende Mirakel. Den blev given til Verden af en almindelig, ulærd og uerskæn Farmer. Dens jordiske Forfatter kendte Intet til og havde ingen Læjlighed til at blive bekjendt med amerikanske Oldsager. Uden at modtage nogen som høst Oplysning om Indianernes Oprindelse fremsatte Oversætteren af Mormons Bog en fuldtid paalidelig Beretning om Fortidens Amerika i denne Bog.

Oberst Robert Fengerjøll sagde en Gang: „Dersom det første Menneske havde fundet en Bog, da kunde han vide, at den var guddommelig.“ Det kan med lige saa stor Ret siges, at hvis en Mand skulde finde en Bog, som intet Menneske kunde skrive, da vidste han, at den var guddommelig. Mormons Bog er en saadan Bog. Dette er en dristig Paastand, men den er lige saa sand, som den er dristig. Lad os fremføre Beviserne.

Vi ville begynde med 2det Kapitel i Bogen. I dette Kapitel gives der Navnene paa de fire Brødre, som først nedsatte sig i Sydamerika, og det fortelles endvidere, at den yngste af dem tog Ledelsen. To vigtige Kjendsgjerninger angaaende Sydamerikas første Indbyggere ere givne i dette Kapitel. Først, at fire Brødre var Sydamerikas første Nybyggere, og dernæst, at den yngste var Lederen. Men ere disse Paastände rigtige? Lad Arkæologen og Oldtidsforskeren give Svaret. Daniel G. Brinton siger: „Der er næppe et Folk eller en Stamme paa det amerikanske Fastland, som ikke synes at have et Sagn eller en Tradition om, at dens Oprindelse stammer fra fire Brødre.“ (Myths of the world.)

Baldwin siger, at Sydamerikas Civilisation opstod „hos et Folk, ledet af fire Brødre, som nedsatte sig i Cuzco Dalen og udviklede Civilisationen efter bedste Evne. Den yngste af disse fire Brødre paatog sig den højeste Myndighed og blev den første af en lang Række af Konger.“ (Ancient America, Side 264.)

Gjættede Joseph Smith Tallet paa de Brødre, som først nedsatte sig i Sydamerika? Gjættede han ogsaa, at den yngste blev deres Høvner?

Vi gaa videre til Noget, der er endnu mere mærkværdigt. I det tredie Kapitel af Helaman have vi en Beretning om, at nogle af Nephiterne flyttede fra Sydamerika til Mellemamerika. I de sex første Vers af dette Kapitel have vi tre vigtige historiske Kjendsgjerninger om Mellemamerika i Oldtiden: Først, at Mellemamerika i forhistoriske Tider var beboet af to Folkeslag: Jarediterne og Nephiterne. Dernæst, at det ene af disse Folkeslag tilintetgjorde Skovene i Mellemamerika, og endelig, at det andet Folk, Nephiterne, benyttede Cement til deres Huse.

Indeholder dette tredie Kapitel af Helaman virkelige Kjendsgjerninger, eller er det Opdagelse? Er det Sandhed eller Fabel? Jeg bringer D. F. Cook, Medlem af de Forenede Staters Landbrugsmilisterium, frem som Vidue i denne Sag. I 1908 blev han sendt til Mellemamerika for at studere Plantelivet og Vegetationen. Efter at have foretaget

Undersøgelser der i flere Maaneder vendte han tilbage til Washington og skrev en Beretning om sine Undersøgelser og de Slutninger, han var kommen til. Paa Side 16 af denne Beretning omtaler han de to efter hinanden følgende Civilisationer i Mellemamerika paa følgende Maade:

„Mange Egne, som nu ere opfylde af tætte Skove, have en Gang været fri for Skove og bebyggede. Saaledes findes der i Sanhua Cohalon Distriktet af Alta Vera Paz Oldsager, tilhørende to eller maa ske tre meget forskjellige Civilisationer, der tyde paa, at lige saa mange Oldtidsfolk efter hinanden have beboet disse Landstrækninger. Pyramiderne og de med nære forsynede Bygninger, som fandtes paa Toppen, synes at have været forsynede med et Dække af Cement over det Hele.“

(Sluttet.)

Efteraarškonferencen i Kristiania.

Konferencen, som blev afholdt i Forsamlingshuset i Østerhaugs gate 27, indlededes Fredag Aften den 17. Oktober med en stor Koncert og Aftenunderholdning. Det interessante og godt udførte Program gjorde stor Lykke hos den store Forsamling, hvorfra over Halsdelen vare Fremmede.

Lørdag Aften Kl. 8,30 afholdtes det første egentlige Konference-møde, som aabnedes med Salmen: „Jeg er fremmed“. Bon af Eldste Erastus H. Petersen, hvorefter Salmen: „Maar skal jeg møde dig, Frelser saa kjær“, blev affjungen. Konferencepræsident C. M. Nielsen bød derefter Præs. Christophersen, Eldsterne og de Hellige Velkommen, hvor-paa følgende Grensorstandere aflagde Rapporter: Carl J. Olausen, Arendal; J. Verne Nielsen, Skien og Larvik; Ole N. Wold, Drammen og Tønsberg; C. F. Petersen, Frederiksstad og Frederikshald; C. M. Nielsen, Kristiania.

Præs. M. Christophersen udalte sin Tilsredshed med de aflagte Rapporter og opmuntrede de Hellige til at besøge deres Møder. Mødet sluttede med Salmen: „Blæs sagte, G Storme fra iskolde Nord“. Tak-sigelse af Eldste A. Almundsen.

Søndag Morgen Kl. 10 blev Søndagskolen's Konference afholdt. Den aabnedes med Sangen: „Da du styrket fra dit Leje“. Bon af Br. H. P. H. Petersen. Derefter Sangen: „O, du Salighedens Klippe“. Rapporter aflagdes derefter fra Søndagskolerne i de forskjellige Grene som følger: Arendal: C. J. Olausen, Skien og Larvik: J. Verne Nielsen, Drammen: Daniel L. Jensen, Frederiksstad og Frederikshald: Geo. D. Petersen, Kristiania: A. Almundsen. Et interessant Program blev derefter givet af Kristiania Søndagskole, hvorefter Præs. Christophersen fremstod og udalte sin Glæde over at se den store Fremgang i Tilstanden siden sidste Konference. Han opmuntrede Lærere og Elever til fortsat, nidljært Arbejde og gav flere gode Raad.

Præs. Nielsen og Bestyrer A. Amundsen gjorde nogle saa bemærkninger, hvorefter Skolen sluttedes med Sangen: „Blessign, o Gud, dit Folk“. Taksgelse af Br. Carl A. Lørdahl.

Efterm. Kl. 2 afgoldtes det næste Møde, der aabnedes med Salmen: „Salem Konges Præstedømme“. Bon af Br. Frants Olsen fra Larvik, og Salmen: „Guds Land som en Ild“.

Konferencepræsident C. M. Nielsen aflagde Rapport over det udvorte Arbejde i hele Konferencen i de sidste sex Maaneder: 17 Missionærer have virket i Konferencen og uddelt 72,814 Skrifter, omfat 1360 Boer, besøgt 20,185 Fremmedes Huse, haft 3443 evangeliske Samtaler, holdt 603 Møder, erhvervet 23 nye „Stjerne“-Subskribenter, døbt 38 og velsignet 8 Børn. Konferencen har 7 kvindelige Hjælpeforeninger, 6 Søndagskoler, 2 Unge Mænds Foreninger og 5 Unge Kvinders Foreninger. 5 ere døde, og 11 ere blevne udelukkede. Konferencen tæller 900 Medlemmer.

Missionspræsident Martin Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse samt Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Hyrum M. Smith som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den standaviske Mission med John S. Hansen som Oversætter og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. C. M. Nielsen som Præsident over Kristiania Konference med Jos. N. Busath som Konferencens Sekretær.

Konferencepræsidenten op læste derefter Eldsternes Beskrivelser som følger:

Kristiania Gren: C. M. Nielsen, Forstander, med A. Amundsen, Jos. N. Busath, Hans Wanhal og C. F. Petersen som Medarbejdere.

Drammen Gren: Ole A. Wold, Forstander, med Carl J. Olausen og O. W. Petersen som Medarbejdere.

Skien Gren: J. Verne Nielsen, Forstander, med Abel M. Poulsen som Medarbejder.

Larvik Gren: Erastus H. Petersen, Forstander, med Alex. Carlsen som Medarbejder.

Arendal Gren: Norman H. Salvesen, Forstander, med Daniel L. Jensen som Medarbejder.

Frederiksstad Gren: Geo. D. Petersen, Forstander, med Varley H. Johnsen som Medarbejder.

Præs. Christophersen var tilfreds med Konferencens finansielle Stilling og opmuntrade Eldsterne og de Hellige til at fortsætte det gode Arbejde.

Mødet sluttede med Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyst“, Taksgelse af Eldste Varley H. Johnsen.

Søndag Aften Kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Vaagn,

min Sanger, af din Slummer". Bøn af 2Eldste Abel M. Poulsen, hvorefter Salmen: „Guds Vand som en Flod" blev assungen.

Følgende Spørgsmaal, der var modtaget gjennem Posten: „Er Abenbaring nødvendig i vore Dage?" blev besvaret af Præs. C. M. Nielsen, hvorefter Præsident M. Christophersen talte til Församlingen om Evangeliets første Principper og Bejen til Frelse og Øphøjelse i Guds Rige.

Mødet sluttede med Salmen: „Zion, naar paa dig jeg tænker". Tak sigelse af 2Eldste Jøs. N. Busath.

Mandag Aften den 20. Oktbr. Kl. 8,30. Mødet aabnedes med Salmen: „Lad os Rejsen fortsætte". Bøn af 2Eldste A. Amundsen og Salmen: „Altter frastigt saltes Jorden".

Rapporter, vedrørende Grenenes lokale Organisationer, aflagdes af 2Eldsterne fra disse Grene. For Kristiania Grens Vedkommende aflagdes følgende Rapporter: Skrifforeningen af Søster Fanny Gebhardt; denne Forening har uddelt 7,195 Skrifter, omfatt 46 Bøger og haft 169 evangeliske Samtaler. Unge Mænds Forening af Br. Edvard Bergh. Unge Kvinders Forening af Søster Magnhild Matsen og den kvindelige Hjælpeforening af Søster Marie Gartman.

Præs. Nielsen udalte sin og Församlingens Tak til Sangkoret for dets udmærkede Arbejde. En engelst Duet blev derefter sunget af Søstrene Magnhild Matsen og Helene Holmsen.

Præs. M. Christophersen var tilsreds med de aflagte Rapporter og talte opmuntrende til de Hellige og roste Sangkoret for dets Flid og smukke Sang. Mødet sluttedes med Salmen: „Skjonne Dag saa længe ventet". Tak sigelse af 2Eldste Parley H. Johnsen.

Et Præstedomsmöde blev afholdt om Mandagen, hvor 2Eldsterne aflagde udførlige Rapporter og modtoge nyttige Raad og Opmuntringer af Præs. Christophersen. Konferencen sluttede Tirsdag Aften med en jæstabelig Sammenkomst, som den kvindelige Hjælpeforening havde arrangeret for de Hellige og Missionærerne. Et godt Program udførtes, og Forsfriskninger serveredes.

Jøs. N. Busath,
Sekretær.

Dødsfald i Aarhus.

Broder Søren Rasmussen Fisser afgik ved Døden i Aarhus den 28. Oktober 1913 efter længere Tids Sygeleje. Br. Fisser annammede Evangeliet tilligemed sin Hustru og var et trofast Medlem af Kirken lige til sin Død. Da hans talrige Familie var samlet om hans Dødsleje for at byde ham det sidste Farvel, bar han sit Vidnesbyrd for dem, kort før han udaandede. Han efterlader sig Hustru og 3 Børn.

Begravelsen fandt Sted fra Kapellet den 5. November under stor Del tagelse. Ved Baaren talte Præs. P. Sørensen om den Afdødes Trofasthed og gode Gjerninger og om Opstandelsen. Folkethingsmand Samuelsen holdt en fort Tale ved Graven, og om Aftenen afholdtes et Mindemøde for Br. Høller i Forsamlingsalen, Borupsgade 12, ved hvilken Lejlighed Salen var fyldt til sidste Blads.

Det er betegnende, at en vis Provst i Forening med Sognepræsten søgte at faa Benyttelsen af Kapellet og dets Orgel forbudt. De hen-vendte sig først til Begravelseskontoret og derefter til Borgmesteren, men deres Stræben var forgjæves, taffet være Aarhus' frisindede Administration.

Dødsfald.

Broder Christen Johansen afgik ved Døden den 3. Oktober i sit Hjem i American Fork, Utah. Han blev født den 1. Juli 1835 i Vadby paa Sjælland og annammele Evangeliet den 2. Februar 1866. Hans Hustru døde i Danmark og efterlod 11 Børn, hvoraf 8 leve og bo i Utah. Afdøde emigrerede i 1884 til Utah, hvor han senere indgik ægteskab med Marie Møller fra København, som overlever ham og begræder hans Bortgang.

— Broder Elias Ellejens Hustru Sandere døde den 4. Oktober i Chicago og blev bragt til sine Slægtninge i Salt Lake City for at begraves der. Hun blev født 1872, annammede Evangeliet for 9 Åar siden i Bergen og emigrerede til Chicago for 5 Åar siden. Søster Ellejens efterlader sig en følgende ægtesælle og 8 Børn.

— Søster Sara Marie Gravesen døde den 31. Oktober i Alborg. Hun blev født den 26. Maj 1826 og annammede Evangeliet den 3. Juni 1861. Hun og hendes Mand, der ikke er Medlem af Kirken, holdt Diamantbryllup for halvandet Åar siden. Hun efterlader sig Mand og 4 Børn og døde som en ørlig og trofast Sidste-Dages Hellig.

Indhold:

De Sidste-Dages Helliges Lære om Guddommen	353	Mormons Bogs Guddommelighed	363
Redaktionelt:		Efteraarstkonferencen i Kristiania .	365
Pagtens Bogs Historie	360	Dødsfald i Aarhns	367
Missionærheder.....	362	Dødsfald	368